

اول ماه مه را از چنگال رفرمیسم خارج سازیم.

دهم اردیبهشت ماه هشتاد و هفت

فعالین لغو کار مزدی

دهه های زیادی است که خورشید اول ماه مه در کسوف بختک وار رفرمیسم چپ و راست از تابش فروغ شعله های سرخ کمونیسم لغو کار مزدی کارگران دنیا ناتوان مانده است. در تمامی طول این مدت، احزاب سوسیال دموکرات و اتحادیه های کارگری سلاح دست سرمایه بین المللی، احزاب اردوگاهی، ناسیونال چپ و ضد امپریالیسم خلقی کشورها و بالاخره حتی پاره ای از دولت های هار کارگرکش سرمایه داری میدان دار برگزاری مراسم این روز بوده اند و در این گذر کل منشور، پیام، محتوا و سمت و سوی این مانیفست سرخ سوسیالیستی و طبقاتی را مصادره کرده اند و از بیخ و بن در هم کوبیده اند.

روز اول ماه مه اینک به جای آنکه میعاد هموائی و همزمی رادیکال توده های کارگر دنیا علیه سرمایه باشد، عملاً به روز تجدید بیعت و قیاحانه رفرمیسم راست و چپ مسلط بر جنبش کارگری جهانی با نظام بشرستیز سرمایه داری مبدل گردیده است. آنچه فی الحال بارقه های رسالت این روز را اینجا و آنجا با درخششی کمرنگ در نقطه های مختلف دنیا ساطع می سازد، صرفاً فروش خشمگین توده های کارگری است که در خارج از مدار قیمومت و یکه تازی رفرمیسم راست و چپ موج مقاومت خویش را در مقابل تهاجمات تاتاریستی و انسان ستیزانه سرمایه به حواشی و اندرون مراسم این روز تحمیل می کنند.

اول ماه مه ۲۰۰۸ در شرائطی برگزار می شود که بیش از یک میلیارد سکنه کارگر روی زمین در نقش نیروی کار مازاد احتیاج سرمایه بین المللی به طور لحظه به لحظه ضربات مرگبار تازیانه های گرسنگی را بر سلول سلول حیات خود و فرزندانشان تحمل می کنند. سه میلیارد کارگر و ابوابجمعی خانواده های کارگری دنیا با درآمد روزانه ای کمتر از یک و نیم دلار امریکا روزگار می گذرانند. نرخ تورم های ۲ رقمی و گاه سه رقمی ناشی از انفجار سوجدجویی های بشرستیزانه سرمایه جهانی سطح دستمزدهای واقعی کارگران شاغل را به صورت هولناکی تنزل داده است. عربده های جنگ جنگ سرمایه جهانی علیه توده های کارگر دنیا در خاورمیانه و بخش اعظم دنیا هر بارقه امید به زنده بودن در فردا را در افق دید انسانها خاموش می سازد، تن فروشی مادران به شیوه متعارف سیر کردن شکم گرسنه فرزندان تبدیل شده است. بازار مواد مخدر و فروش سکس مکان یکی از پرسودترین بخش های بازار جهانی سرمایه داری را اشغال کرده است. مدرسه ها، بیمارستان ها، مهد کودک ها و خانه های سالمندان به سرعت برق در آستانه سوداندوزی بسیار عظیم تر سرمایه ها قربانی می گردند و گوانتاناموها، اوین ها، ابوغریب ها بسان قارچ از زمین می رویند. ماشین قهر پلیسی و نظامی ضد کارگری همراه با شبکه های اختاپوسی جاسوسی سرمایه داری با رشدی غول آسا زندگی مردم کارگر دنیا را در تار و پود خود می پیچند، گرسنگی و فقر و بی خانمانی تمامی رکوردهای تا کنونی تاریخ را پشت سر نهاده است و درآمد فقط ۳ سرمایه دار خون آشام دنیا از کل دار و ندار ۶۰۰ میلیون کارگر ساکن جهان افزون تر گزارش می گردد.

در کنار این برهوت هولناک مالامال از شرارت و جنایت و گرسنگی و آوارگی و بشرستیزی دست ساخت سرمایه جهانی، متولیان مزدور اتحادیه های کارگری در همه جا روز اول ماه مه را به روز بیعت جنبش کارگری با ماندگاری و ماندگارسازی این نظام دژخیم تبدیل کرده اند. کاری که تاریخاً و سنتاً به شکل های دیگر و با ظواهر و پیرایش ها و آرایش های متفاوت توسط احزاب و سازمان ها و گروهها و محافل جوراجور فرمیسم چپ نیز پشتیبانی شده است و در همه جهات تقویت گردیده است. حملات متفرق اما هم نهاد این دو طیف به جنبش ضد کار مزدی طبقه کارگر در طول تاریخ صد ساله اخیر جنبش کارگری جهانی به همان میزان که کمونیسم لغو کار مزدی پرولتاریا و قوای پیکار ضد سرمایه داری کل طبقه کارگر را به نفع بورژوازی تضعیف کرده است، به همان میزان هم مراسم روز اول ماه مه را از میدان نمایش سنگربندی ها و صف آرائی های نیرومند ضد کار مزدی توده های کارگر دنیا در برابر نظام بردگی مزدی به دور ساخته است. وقوع این حوادث نفرت بار، سرنوشت مراسم این روز را به جایی رسانده است که به گفته آن شاعر: «بس که ببستند بر او برگ و ساز - گر تو ببینی شناسی اش باز» این وضعیت باید تغییر کند و این مراسم باید به روز واقعی نمایش قدرت پیکار ضد کار مزدی و انترناسیونالیستی تمامی توده های کارگر دنیا مبدل گردد. اول ماه مه باید حلقه ای در زنجیره سراسری مبارزه طبقاتی ما علیه بردگی مزدی باشد. این روز باید از مصادره سالیان دراز فرمیسم راست سندیکالیستی و فرمیسم چپ حزب باز میراث دار منتقد یا بدون نقد سوسیالیسم اردوگاهی خارج شود. برای این کار باید همه اجزاء مراسم، رویکرد، مطالبات و سیمای صف آرائی آن تغییر کند. مقدم بر هر چیز باید درفش سرخ یک منشور مطالبات پایه ای سرمایه ستیز انترناسیونالیستی را در آسمان این روز به اهتزاز در آورد. این مطالبات از منظر مبارزه طبقاتی پرولتاریای سوسیالیست دنیا به صورت عاجل و در لحظه حی و حاضر می تواند در چند بند مهم زیر خلاصه گردد.

۱. میزان دستمزدها در سراسر جهان با رجوع به محصول سالانه کار و تولید اجتماعی طبقه کارگر و بر پایه اختصاص حداکثر این محصول به معیشت و رفاه و امکانات اجتماعی و تضمین نیازمندی های رشد جسمی و فکری کارگران تعیین گردد.

۲. دستمزد ماهانه هیچ کارگری در هیچ نقطه ای از جهان نباید از ۷۰۰ دلار امریکا کمتر باشد.

۳. برای کلیه ساکنان زیر ۱۸ سال کره زمین باید یک درآمد ثابت تعیین و تضمین گردد. میزان این درآمد در هیچ نقطه دنیا نباید از ۱۱۰ دلار امریکا پائین تر باشد.

۴. هر کارگر بیکار در هر کجای جهان معادل حقوق کامل کارگران شاغل دستمزد دریافت دارد.

۵. کار خانگی در همه جای دنیا عین کار در مراکز کارخانه و مراکز کار و تولید تلقی شود و حقوق آن در سطح حقوق کارگران شاغل تضمین گردد.

۶. مسکن رایگان برای همه کارگران دنیا تأمین شود.

۷. بهداشت و دارو و درمان در سراسر جهان به طور کامل رایگان شود.

۸. آموزش و پرورش رایگان برای همه شهروندان جهان در همه سطوح

۹. مهد کودک رایگان برای همه کارگران دنیا

۱۰. هیچ کارگری در هیچ کجای جهان هیچ دیناری بابت ایاب و ذهاب پرداخت نکند

۱۱. ممنوعیت کامل هر نوع دخالت دولت ها در امر سازمانیابی ضد کار مزدی طبقه کارگر در همه جهان

۱۲. ممنوعیت مطلق کار افراد زیر ۱۸ سال در تمامی جهان

۱۳. کلیه سالمندان و سالخوردگان و معلولان در سراسر جهان به صورت کاملاً رایگان مورد مراقبت قرار گیرند.

۱۴. محو هر نوع تبعیض جنسی،

۱۵. ممنوعیت کامل هر نوع دخالت دولت ها در نحوه زندگی و ازدواج و جدائی انسان ها،

۱۶. طرد کلیه قیود و سنن و رسوم منبعت از خانواده مبتنی بر جامعه طبقاتی از روال زندگی انسانها در همه جا

۱۷. ممنوعیت ازدواج همه افراد زیر ۱۸ سال در همه جای جهان

مبارزه برای تحمیل این مطالبات بر سرمایه داری جهانی لحظه ای از پیکار سراسری و انترناسیونالیستی ما برای محو تمامیت نظام بردگی مزدی است. بورژوازی جهانی طبقه ما را در سطح بین المللی استثمار می کند، در سطح بین المللی آماج همه بی حقوقی ها، ستمکشی ها، جنایت ها، سبانه ترین شکل گرسنگی ها، بی خانمانی ها و بربرمنشی ها قرار می دهد. کودکان طبقه ما را در سرتاسر جهان به جای مدرسه و محیط درس و دانشگاه راهی کارگاههای مرگ تولید سود می نماید. بازار کثیف تن فروشی و اعتیاد و همه انواع مفساد اجتماعی را به عنوان تنها راه امرار معاش بر زندگی آنها مستولی ساخته و مستولی می سازد. ما کارگران کل جهان طبقه واحدی در مقابل نظام انسان ستیز سرمایه داری را تشکیل می دهیم. هر چه استثمار و شرارت و جنایت در دنیا است از ذات این نظام نشأت می گیرد و بر همه آحاد طبقه ما در همه جهان تحمیل می شود. مبارزه ما علیه این نظام یک مبارزه سراسری و انترناسیونالیستی است. مطالبات روز طبقه ما مطالباتی بین المللی است. سرمایه هر دینار اضافه ارزش خود را از کار اضافی کل طبقه ما تأمین می نماید و ستیز ما برای تبدیل کاهش هر چه بیشتر این اضافه ارزش ها به نفع بهبود معیشت و رفاه اجتماعی مان نیز باید یک جنگ سراسری، طبقاتی و انترناسیونالیستی باشد.

کارگران جهان!

عدول از محور ستیز رادیکال ضد کار مزدی و انترناسیونالیستی فاجعه سیاهی است که توسط دولت های سرمایه داری و نه کمتر از آنها اتحادیه های کارگری سلاح دست سرمایه و احزاب طیف رفرمیسم چپ دوقلوی آنها بر جنبش جهانی ما تحمیل گردیده است. بیائید تا به این وضعیت پایان دهیم. بیائید در هر کجا که هستیم انترناسیونالیستی و ضد کار مزدی مبارزه کنیم. برای سازمانیابی سراسری انترناسیونالیستی و ضد کار مزدی جنبش طبقه خویش پیکار نمائیم. بیرق سرخ لغو کار مزدی را در سرتاسر تاریکی زار بربریت سرمایه داری به اهتزاز در آوریم و در کنار این بیرق بسان طبقه ای واحد و انترناسیونالیست برای آزادی کل بشریت از فاجعه وجود نظام بردگی مزدی بجنگیم. بیائید اول ماه مه سال ۲۰۰۸ را طلایگان فرخنده توسعه این پیکار کنیم و اول ماه مه سال های بعد را روز بررسی دستاوردهای این مبارزه، بررسی فراز و فرودهای واقعی جنگ طبقاتی برای امحاء کامل کار مزدی و استقرار سوسیالیسم سازیم.

فعالین لغو کار مزدی

اول ماه مه ۲۰۰۸